AD EMINENTISS: ATQVE REVERENDISS:

PRINCIPEM,

FR. PHILIPPVM THOMAM HOVVARDVM,

DVCIS NORFOLCIAE,

PERPETVI ANGLIAE MARESCALLI,

GERMANVM FRATREM;

è Sacro Prædicatorum Ordine

S. R. E.

CARDINALEM CREATVM.

Anno Iubil. 1675. Menſ. Maij 27.

GRATVLATIO.

MAÏVS à celſa titulos haud iuſtiùs vnquàm
Maieſtate tulit, neq; tanto veris honore
Se iactauit ouans, regalia germina quàm cùm
Stirpis *Arundeliæ* Romano murice tinxit,
Atq; ſacrum Patribus lectis adſcripſit *Hovardum*.
Nempè bono par menſis erat nec degener anno;
Saturni regnum referens, & Virginis aſtrum
Sub ſpecie *Alteriæ* Stellæ. Nàm reſpuit imas
Pacto alio à Superis Aſtræa reuiſere terras,
CLEMENTIS Patris obſequio, & moderamine læta.
Rem miram vnius monſtrant hæc tempora ſecli
Angligenis, laxare parat quo maximus orbis
Arbiter, atquè idem præſes ſublimis Olympi,
Scrinia Diuorum, ac cœleſtia munera pandit,
Theſauros latè ſpargens mortalibus ægris;
Te quoq; neglectam veniſſe, *Britannia*, dudùm,
Currit ab inſigni quàm longum tempus *Alano*,
Præcipuam in partem, rubro dignata galero,

Spe-

Sperares cùm tale nihil, vel credere posses?
Albion, ipsa facis polluto nomine mirum,
Quàm seiuncta loco, Latijs tàm dissita sacris.
Attamèn vnus homo, prauæ telluris alumnus,
Propositi ille tenax & spectatissimus æqui,
Heröum soboles, ac longo sanguine Princeps,
Grandior at patrio censu virtutis auitæ,
Nec fidei desertor iners, nec transfuga campi
Cognitus, excubias ad propugnacula seruans
Maiorum exemplo pro Religione satelles:
Pro qua mille neces, quæcunque pericula vitæ,
Omnes fortunæ vultus, vncosquè, rotasquè,
Pauperiem, & vilem cultum, durosquè labores
Constanti nunquàm dubitauit fronte subire:
Hic tibi restituit famam, *sancta*què vocamen
Insula Oceano in vasto; veniamquè rogauit
Cœlicolas, rursùm vt fieres *Dos Virginis* almæ.
Scitur, Aranidæ quantùm miseratus ab alto
Detulerit soli Deus ob pietatis amorem.
Totas sæpè vrbes texit iustissimus vnus,
Nec raro populis renouauit fœderis arcum.
O benè! diuinæ sed quis penetralia mentis
Explicet, æternos aut possit voluere sensus?
O decus arcanæ sortis, memorandaquè fastis
Gloria, virtutem profugi velùt vmbra secuta,
Post tergum quæ sedit eques! Nouus aduena terram
Dùm premit ignotam, non miti lege Senatus
Pulsus in exilium nupèr, *Norfolcius* heros;
(Causa tulit; CHRISTVM *Romanè* fassus abito;
Contrà qui steterit, capital fecisse putator:)
Eccè Quirinali, vel sic, occurritur ostro
Menapios intra fines ad litora Scaldis,
Ingratæ patriæ iussus præponere Romam
Principis imperio, frænat qui Tibridis arces.
Nostri odio natale solum te quandò repellit,
Noster eris: Fratres inter numerabere nostros,
Te maior primo, procerum cùm maximus ires.
Exilium felix, Capitolj habuisse triumphum:
Illius inuidia reparat sic Roma minutos.
Ocyùs hùc, eià: Ausonium & nunc indue coccum.

s.
ris.
mnus,
qui,
ceps,
mpi
uans
:
a vitæ,
iè,
abores
re:
nen
it
æ.
lto
m.
tis
s?
stis
ta,
na terram
rus
s
lit,
os,
es.
:
eccum.
ius albas
I,

Sperares cùm tale nihil, vel credere posses?
Albion, ipsa facis polluto nomine mirum,
Quàm seiuncta loco, Latijs tàm dissita sacris.
Attamèn vnus homo, prauæ telluris alumnus,
Propositi ille tenax & spectatissimus æqui,
Heröum soboles, ac longo sanguine Princeps,
Grandior at patrio censu virtutis auitæ,
Nec fidei desertor iners, nec transfuga campi
Cognitus, excubias ad propugnacula seruans
Maiorum exemplo pro Religione satelles:
Pro qua mille neces, quæcunque pericula vitæ,
Omnes fortunæ vultus, vncosquè, rotasquè,
Pauperiem, & vilem cultum, durosquè labores
Constanti nunquàm dubitauit fronte subire:
Hic tibi restituit famam, *sanctaque* vocamen
Insula Oceano in vasto; veniamquè rogauit
Cœlicolas, rursùm vt fieres *Dos Virginis* almæ.
Scitur, Aranidæ quantùm miseratus ab alto
Detulerit soli Deus ob pietatis amorem.
Totas sæpè vrbes texit iustissimus vnus,
Nec rarò populis renouauit fœderis arcum.
O benè! diuinæ sed quis penetralia mentis
Explicet, æternos aut possit voluere sensus?
O decus arcanæ sortis, memorandaquè fastis
Gloria, virtutem profugi velùt vmbra secuta,
Post tergum quæ sedit eques! Nouus aduena terram
Dùm premit ignotam, non miti lege Senatus
Pulsus in exilium nupèr, *Norfolcius* heros;
(Causa tulit; CHRISTVM *Romanè* fassus abito;
Contrà qui steterit, capital fecisse putator:)
Eccè Quirinali, vel sic, occurritur ostro
Menapios intra fines ad litora Scaldis,
Ingratæ patriæ iussus præponere Romam
Principis imperio, frænat qui Tibridis arces.
Nostri odio natale solum te quandò repellit,
Noster eris: Fratres inter numerabere nostros,
Te maior primo, procerum cùm maximus ires.
Exilium felix, Capitolj habuisse triumphum:
Illius inuidia reparat sic Roma minutos.
Ocyùs huc, eià: Ausonium & nunc indue coccum.
Scripserat hæc Genitor: tabulas fert nuncius albas
Præcipiti cursu, *Bruxellæ* in sede moranti.

I,